

สอบถามหนังแอนิเมชันครับ

แอนน์ มารี ฟาโล

ฉันทสอนด้วยภาพยนตร์

โดย Anne Marie Filho สอบถามหนังแอนิเมชันครับ

การฉายภาพยนตร์แอนิเมชันควรให้นักศึกษาได้พบปะกัน
งาน การตั้งคำถาม การสร้างวิจารณ์อย่างมีวิจารณญาณ การแสดงก
ความเห็น, ความเห็นที่ได้แย้ง, การอภิปราย, การเปรียบเทียบ, การใส่เข้าไป
มุมมอง เพื่อสร้างการเชื่อมโยงกับงานอื่น ศิลปะอื่น ๆ
สื่ออื่นที่ได้ยึดวัตถุเดียวกัน นี่คือโอกาสที่จะ
นักเรียนได้รับความรู้และสร้างทักษะ

ซึ่งพวกเขาสามารถนำไปทดสอบในเวลาอื่นได้

สองวิธีธรรมดาแต่แตกต่างกัน

การตั้งคำถาม

เมื่อชั้นเรียนได้รับเชิญให้ศึกษาวัตถุ ไม่ว่าจะอะไรก็ตาม จะถูกเสนอโดย
ธรรมชาติหรือเกิดจากฝีมือในการสร้างสรรค์ดังที่เป็นอยู่ เช่น ก
ข้อความหรือภาพยนตร์ สามารถซักถามได้ 2 วิธี

- ชุดคำถามที่จัดระเบียบอย่างรอบคอบ นักเรียนเรียงตามระดับ

ความซับซ้อนจะถูกส่งไปยังนักเรียนที่ตอบกลับ

- การตั้งคำถามไม่ได้หยุดไว้ล่วงหน้าแต่ถูกสร้างขึ้นตาม
การสะท้อนของนักเรียนเมื่อค้นพบวัตถุที่จะศึกษาและ
ตอบสนอง; การจัดระเบียบของการสะท้อนเหล่านี้และการพัฒนาจะช่วยให้
จำเป็นต้องบรรลุวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้สำหรับการวิเคราะห์ เพื่อความเข้าใจในความหมาย
ซึ่งยังคงเหมือนเดิมในทั้งสองรูปแบบ ความสนใจของวันนี้นี้
แนวทางคือการสร้างเงื่อนไขสำหรับการได้มาซึ่งวิธีการแบบก้าวหน้า
ของการปกครองตนเองรวมทั้งโดยค่อย ๆ ทำให้ประชาชนได้รับรู้
นักเรียนของการดำรงอยู่ของคำคงที่ในการสังเกตของพวกเขา
ในขณะที่ต้องปรับตัวให้เข้ากับวัยและระดับที่ขึ้นอยู่กับครูด้วย
เพื่อเชิญชวนให้นักเรียนไตร่ตรองถึงกลยุทธ์ที่พวกเขาใช้
ตั้งคำถาม วิเคราะห์ ทำความเข้าใจ วิพากษ์วิจารณ์ได้

ดูซึม ปรับใช้ นำมาใช้ใหม่ และพัฒนาได้

เพื่ออธิบายประเด็นนี้ ตอนนี้เราจะจินตนาการว่านักเรียนเป็น

ได้รับเชิญให้ชมภาพยนตร์ของ Risa Kimpara เรื่อง "Rain and Fish"

ฝนและปลา © Risa Kimpara

รักษาเป้าหมายของ

การศึกษาด้านภาพ

การแสดงภาพยนตร์แอนิเมชันก็คือ
มีโอกาสเสนอเสนอ
นักเรียนประชุมร่วมกับ
งาน, งานสร้างสรรค์
ทางศิลปะตามแนวทางของ
บทเรียนศิลปะและสิ่งนี้

ไม่ว่าเป้าหมายจะดำเนินไปอย่างไรก็ตาม

สมควรที่จะระลึกไว้ ณ ที่นี้ว่า
แนวทางการสอน
ศิลปะ เช่น ว่าเธอ คือ
เป็นทางการในด้านต่างๆ
สิ่งตีพิมพ์ที่มีอยู่ใน
เว็บไซต์ Eduscol ในส่วน
อุทิศให้กับการสอนเหล่านี้.
เน้นคุณภาพเป็นหลัก
คาดหวังจากการประชุมครั้งนี้ด้วย
งานศิลปะ
การศึกษาศิลปะแอนิเมชัน
สามารถดึงแรงบันดาลใจที่เป็นประโยชน์มาจาก
ข้อเสนอที่มีอยู่ในสิ่งเหล่านี้

เอกสารประกอบ

1 <https://eduscol.education.fr/cid99287/ressources-accompagnement-enseignements-artistiques-aux-cycles.html>

โดยเฉพาะ "อยู่ในมือ อยู่ในคำพูด อยู่ในสายตา การพบกันผลงานศิลปะพลาสติกสำหรับวัย 6 ถึง 9 ขวบ" และ

จากการระดมประสบการณ์ส่วนตัวไปสู่ความรู้

เด็กๆ รู้สึกประทับใจและเข้าใจภาพยนตร์เรื่องนี้จากประสบการณ์ของพวกเขา ถ้างานที่นี้แตกต่างอย่างเห็นทาง การชั่งน้ำหนักเรียนคืบเคย โดยพื้นฐานแล้วหมายถึงประสบการณ์ที่ทุกคนมีส่วนร่วม เรื่องของฝน ของฝน เสียงของฝน ไม่ว่าจะเป็นเล็กหรือใหญ่ที่เราอยากใช้เล่น บางทีอาจเป็นเสียงรถโรงเรียน

มันเกี่ยวข้องกับความจริง ยึดติดกับประวัติศาสตร์ส่วนตัวได้อย่างง่ายดาย และส่งเสริมการเล่นความหมายแฝงในการรับรู้

ขึ้นอยู่กับโครงการ เราสามารถเตรียมการประชุมโดยกล่าวถึงหัวข้อ "ฝน" นี้ก่อนการคิดกรอง ใครรักใครไม่รัก ไม่ ? เพื่ออะไร? ความทรงจำอะไร? ภาพอะไร? เราจะสามารถเขียน วาด แสดงตัวเอง สำรวจคำศัพท์ได้

จินตนาการถึงฝนก่อนที่จะค้นพบสิ่งที่ผู้กำกับจินตนาการและบอกเล่า

บางทีงานนี้อาจจะสะท้อนถึงวัฒนธรรมของเด็กๆ ก็ได้ มีผลงานมากมายเหมาะสำหรับทุกเพศทุกวัย ฝน, มีการอ่านหนังสือให้พวกเขาฟังหรืออ่านเองโดยที่ตัวละครต้องเผชิญหน้ากับขึ้นอยู่กับอายุของพวกเขา

the Rain วรรณกรรมเด็กคลาสสิก เช่น อัลบั้มของ Agnès Rosenstiehl "Mimi Cracra ฝน เธอรักมัน!"

พวกเขาจะจำเพลงกล่อมเด็กในภาษาฝรั่งเศส "ฝนตก เบียก บาร์ตักบ" "ฝนตกคนเลี้ยงแกะ" เป็นภาษาอังกฤษ "ฝน ฝน จอห์นไฮ..." พวกเขาจะมีโอกาสเห็น ยีน เคลลี ร้องเพลงกลางสายฝนไหม? อย่างไรก็ตาม สำหรับหลาย

เหตุผล ส่วนบุคคล วัฒนธรรม สังคม... นักเรียนมีแหล่งข้อมูลในการทำความเข้าใจภาพยนตร์เรื่องนี้อยู่แล้ว

นักเรียนจะได้รู้ความรู้อะไรและประสบการณ์ในการก่อสร้างโดยไม่รู้ตัวหรือไม่ก็ตาม เรื่องราวที่ยึดติดตามความคิดหวังของพวกเขาและทำให้พวกเขาคาดการณ์การผจญภัยที่จะมาถึงได้ ในภาพยนตร์ของริชา คิมบารา การตีแผ่เรื่องราวเป็นต้นฉบับในความมืด มันสามารถขัดขวางแรงบันดาลใจของนักเรียนรุ่นเยาว์ที่อาจได้รับการเลี้ยงดู ประสบการณ์ก่อนหน้านี้เหล่านี้ เป็นการวางรากฐานของวัฒนธรรมวรรณกรรมและภาพยนตร์ในยุคแรกเริ่ม

ภาพยนตร์เรื่องนี้เป็นการเล่าเรื่อง โดยมีเนื้อหาการเล่าเรื่องที่ประณีตมาก และการไตร่ตรอง มันอาจจะทำให้เกิดความสับสน

Rue de Paris ภาพวาดภาพฝน Gustave Caillebotte, 1877, สถาบันลูวvre-โม

การสำรวจ

การเผชิญหน้างานคือการพบปะกับผู้เขียน มันคือการกำหนดบริบทของการสร้างสรรค์และการเผยแพร่
นักเรียนควรได้รับการฝึกอบรมให้ใส่ใจกับข้อมูลนี้ ความหมายของการระบุตัวตนนี้จะได้รับการยืนยันด้วยการทำซ้ำเท่านั้น
ขยายออกไปสู่ผลงานอื่นๆ ทั้งภาพ ละครเพลง วรรณกรรม... เป็นเพียงการสอบให้เคาะอย่างทื่อตัว
สำหรับนักเรียน งานของเขา และทีมงานของเขา ยิ่งไปกว่านั้นพวกเขาก็สามารถสร้างการเรียนรู้เกี่ยวกับวัฒนธรรมที่ละขั้นตอนได้
ผลงานของเขาจะมีร่องรอยแห่งยุคสมัย ค้นพบ "โรงเรียน" ดังที่กล่าวกันมานานเมื่อเวลาผ่านไป
สำหรับศิลปะอื่นๆ โดยการจัดกลุ่ม (หากเกี่ยวข้อง) ศิลปินเข้าโรงเรียนตามประเทศต้นกำเนิด ตามศตวรรษ ตาม

การเคลื่อนไหวทางศิลปะที่พวกเขาอยู่

ภาพยนตร์แอนิเมชันที่นำเสนอบนแพลตฟอร์มนั้นเต็มไปด้วยวัฒนธรรมของผู้แต่ง แต่ก็เปิดกว้างเช่นกัน
สำหรับอิทธิพลอื่นๆ และองค์ประกอบของผู้ผลิตเองก็มีความหลากหลายทางวัฒนธรรม เราจะสังเกตเห็น
ภาพยนตร์ส่วนใหญ่มีชื่อเรื่องเป็นภาษาอังกฤษ ซึ่งขึ้นอยู่กับอายุและวัฏจักร นักเรียนจะได้เรียนรู้การแปล
โดยไม่เกิดความขัดแย้งขึ้น การใช้ภาษาอังกฤษสำหรับภาพยนตร์ที่ผลิตในประเทศที่ไม่ใช่ภาษา
อย่างเป็นทางการเน้นย้ำคำปราศรัยต่อผู้ชมจากต่างประเทศซึ่งวัฒนธรรมจะมีอิทธิพลต่อการต้อนรับด้วย
เราสามารถเก็บร่องรอยของงานระบุตัวตนนี้ไว้ใน "บริบท" ของงานได้ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับโครงการของปีนั้น

ในกรณีของภาพยนตร์เรื่อง Rain and Fish ข้อมูลที่นำเสนอในภาพยนตร์นั้นจะถูกเขียนอย่างเป็นระบบ

สองสคริปต์: ตัวอักษรญี่ปุ่นตามด้วยตัวอักษรละติน ข้อมูลในภาษาญี่ปุ่นจึงแปลเป็นภาษาอังกฤษ

ชื่อเรื่อง	ฝนและปลา	ชื่อเรื่องปรากฏหลังจาก 43 วินาที เป็นภาษาญี่ปุ่นและในภาษาอังกฤษ ชื่อหัวข้อความอังกฤษไม่ได้ขึ้นต้นด้วยตัวพิมพ์ใหญ่ตามที่กำหนดในอนุสัญญา ตัวอักษรภาษาญี่ปุ่นหมายถึง "ปลาทอง" ไม่ใช่ "ฝนและปลา" พวกเขาไม่ต่างกัน เรือลำเล็กๆ ยืนตระหง่านอยู่ริมขอบฟ้าที่มีหมอกหนา 赤い = สีแดง 魚=ปลา
ผู้เขียน	ริซา คิมปารา	ผู้กำกับชาวญี่ปุ่น
ที่มาและการกระจายหน้าที่		ข้อมูลนี้ปรากฏในตอนท้ายของภาพยนตร์
สคริปต์ การออกแบบ การตัดต่อ และแอนิเมชัน	ริซา คิมปารา	4.22
ผู้ช่วยแอนิเมชัน	ยูสึเกะ คาซึตะ	4.22
ดนตรี	ยูซากุ มาสาดะ	4.28
เอฟเฟกต์เสียง	กาคุจิ โอเอะ	4.28
มิชเชอร์เสียง	โยชิโตะ โนริตะ	4.28
การผลิต	มหาวิทยาลัยศิลปะโตเกียว	4.28
กำกับโดย	ริซา คิมปารา	4.34
การผลิต	มหาวิทยาลัยศิลปะโตเกียว	4.34
สถานที่ผลิต	มหาวิทยาลัยศิลปะโตเกียว	ปรากฏบนหน้าจอตั้งแต่เริ่มต้น
ประเทศที่ผลิต	ญี่ปุ่น	จัดทำโดยมหาวิทยาลัยศิลปะโตเกียว
วันที่เสร็จสมบูรณ์	2010	วันที่ที่ด้านซ้ายของหน้าจอสีดำภาพสุดท้าย

อาจมีการระบุข้อมูลอื่น ๆ

ความยาวของภาพยนตร์	4.47 วินาที
เทคนิค	ภาพยนตร์ 2 มิติ
ข้อมูลเพิ่มเติมเกี่ยวกับการผลิต	ภาพยนตร์กำกับโดย Risa Kimpapa1 ในช่วงปีแรกของเธอกับมหาวิทยาลัยศิลปะโตเกียว

การพิจารณาองค์ประกอบทั้งหมดเหล่านี้ขึ้นอยู่กับโครงการที่ดำเนินการในชั้นเรียนและระดับของนักเรียน อย่างไรก็ตามดูเหมือนว่า
สิ่งสำคัญคือนักเรียนจะต้องคุ้นเคยกับการตั้งชื่ออย่างน้อยผู้แต่งอย่างมีระบบ โดยไม่ละเลยการสร้างภาพยนตร์
เกี่ยวข้องกับทีมงานและระบุปีและสถานที่ผลิต
หากครูวางแผนที่จะสร้างภาพยนตร์แอนิเมชันร่วมกับชั้นเรียน เขาสามารถสังเกตความแตกต่างกับนักเรียนได้ที่นี่

หน้าที่ดำเนินการโดยสมาชิกในทีม บทบาทต่างๆ มากมายซึ่งสามารถกระจายออกไปได้

ความแตกต่างระหว่างรูปแบบของภาพยนตร์เรื่องนี้กับผลงานของญี่ปุ่นที่พวกเขาได้เห็นอาจปรากฏแก่ผู้สูงอายุ
เราเข้าไปใกล้งานก่อตั้งของ Chinese Te Wei (1915-2010) และงานล้างแบบแอนิเมชันของเขาหรือความแปลกประหลาดของ Isao Takahata
ใน The Tale of Princess Kaguya (2013) องค์ประกอบของวัฒนธรรมญี่ปุ่นปรากฏชัดจากการตัดสินใจของผู้กำกับ

คำบรรยาย. จำนวน, บทสรุป, เรื่องย่อ

เป็นเรื่องน่าสนใจที่จะเชิญชวนให้นักเรียนทำงานทั้งในรูปแบบวาจาและ/หรือลายลักษณ์อักษรในการนำเสนอเรื่องราวที่เสนอ

เราอาจชอบคำว่า "hook" มากกว่าคำว่า "pitch" ที่ยืมมาจากการค้า (การขาย การได้แจ้งทางการค้า) และ

ในปัจจุบันมักใช้เพื่อปลุกเร้าการนำเสนอในหนึ่งหรือสองประโยคซึ่งจะต้องกระตุ้นความสนใจ

มันจะไม่เปิดเผยตอนจบ โดยทั่วไปแล้ว การนำเสนอนี้ "เทียว" นี้:

. สรุปสถานการณ์เบื้องต้น

. ระบุนักละคร

. รายงานเหตุการณ์แรกที่เริ่มต้นเรื่องและสามารถเปลี่ยนชีวิตของตัวละครได้ด้วยการเปิดเรื่อง

พวกเขาอยู่ในขอบเขตของความเป็นไปได้ สร้างความสงสัยที่แข็งแกร่งไม่มากนักน้อย

ภาพยนตร์เรื่อง "Rain and Fish" เป็นหัวข้อของการนำเสนออื่นๆ หลายเรื่อง

ต่อไปนี้เป็นสามข้อที่นำมาจากไซต์ที่อ้างอิงผลงาน ซึ่งแนบมากับข้อเสนอที่สืบเว็บไซต์ที่พูดภาษาอังกฤษ:

"วันหนึ่งที่ฝนตก เด็กน้อยคนหนึ่งรอรถบัสและปล่อยให้จินตนาการของเขาไหลเล่น ภาพต่างๆ ก็เข้ามาในหัวของเขา"

แพดพอร์ม Films pour enfants

"ในช่วงที่ฝนตก เด็กน้อยคนหนึ่งกำลังรอรถบัสที่อยู่อีกฝั่ง และถึงความคิดของเขาไว้"

cinemapublic.org

"ในวันหนึ่งที่ฝนตก เด็กชายคนหนึ่งกำลังรอรถที่ป้ายรถเมล์ หยดน้ำกระเซ็นและทำให้เกิดคลื่นในแอ่งน้ำ

จู่ๆ ก็มีการเริ่มต้น ปลาทองในบ่อ..."

3dvf.com

"วันฝนตก เด็กชายคนหนึ่งยืนรอรถอยู่ที่ย้ายรถเมล์อย่างหน้ามุดนิ่ง เบ็ดฝนกระโดดเป็นคลื่น มองเห็นแล้วเห็นว่า

บางสิ่งบางอย่าง [กระโดด] เมื่อเด็กชายมองเข้าไปในแอ่งน้ำที่มีปลาสีแสดว่ายอยู่ เป็นเรื่องราวของปลาสีแสดที่เด็กชายเห็นในวันฝนตก "

Letterboxd โซเชียลเน็ตเวิร์กสำหรับคนรักหนัง

องค์ประกอบของเบ็ดนี้และตัวเลือกที่สื่อเป็นนัยนี้มีความต้องการสูงและช่วยให้สามารถโต้ตอบอย่างเป็นรูปธรรมในส่วนของนักเรียนได้

ในตัวอย่างที่นำเสนอข้างต้น มีการกล่าวถึงฝนในคำแรก เธอคือผู้เป็นแรงผลักดันเบื้องหลัง

การกระทำซึ่งเพิ่มความเข้มข้นเป็นสองเท่าซึ่งสร้างแอ่งน้ำสะท้อนให้เด็ก ๆ เมื่อหยุด ฟังก็หยุดเช่นกัน

เรายังสามารถใช้รูปแบบที่สั้นกว่านี้ได้ เช่น คำนามวลี หรือสโลแกนที่มาพร้อมกับชื่อ

การเขียน "การนำเสนอ" อาจเป็นโอกาสแรกหรือโอกาสใหม่ในการตั้งคำถามกับหัวข้อที่เลือก

นักเรียนจะสังเกตเห็นความแตกต่างระหว่างชื่อภาษาญี่ปุ่นซึ่งแปลว่า "ปลาทอง" และชื่อภาษาอังกฤษที่แปลว่า

"ฝนและปลา" เหตุใดจึงเกิดความแตกต่างนี้โดยผู้กำกับ? อะไรคือความสนใจของสิ่งแรกและสิ่งที่สอง?

นักเรียนจะนึกถึงชื่ออะไรอีก? ในลักษณะของ La Fontaine "เด็ก ฝน และปลา" ซึ่งหมายถึงมากกว่านั้น

ถึงเรื่องราวโดยไม่มีคุณธรรมที่ชัดเจนที่นี้? หรือที่แตกต่างกันมากคือ "การรอคอย" "กวางในสายฝน" ซึ่งแปลสถานการณ์ของเด็กของเขา

ความคิด. นักเรียนสามารถหาคำตอบได้มากมาย

นอกจากนี้ นักเรียนยังสามารถเปรียบเทียบชื่อภาพยนตร์กับชื่อที่กำหนดโดยผู้สร้าง กร จิตรกร นักดนตรี... เพื่อ

ผลงานที่อุทิศให้กับสายฝน ดังที่อ้างถึงท้ายเอกสารนี้

บทสรุปยาวและบอกเล่าเรื่องราวทั้งหมด คำว่า "เรื่องย่อ" ซึ่งรวมอยู่ในพจนานุกรมของภาพยนตร์สามารถ

ถือเป็นคำพ้องความหมายและนำเสนอแก่นักเรียนอายุ 9 ถึง 12 ปี โดยบทสรุปของ "ฝนกับปลา" จะนำเสนอ

ความยากลำบากบางอย่างที่ผ่านพ้นไปได้ง่าย ๆ อย่างหนึ่งเนื่องจากการฝึกฝนกลางวันผสมผสานกับประสบการณ์จริง ๆ ในทางกลับกัน

เกิดจากการตีความตัวละครหลายแบบและสิ่งของที่รวมเข้าด้วยกัน สรุปภาพ.

ให้นักเรียนระบุสถานที่ ตัวละคร สิ่งของที่เชื่อมโยงพวกเขา การกระทำที่พวกเขามีส่วนร่วม

ทั้งสถานที่ การตกแต่ง

ภาพยนตร์เรื่องนี้ไม่ได้แสดงฉากที่เฉพาะเจาะจง เบาะแสที่หายากสนับสนุนสมมติฐาน:

เบาะแสภาพ:

- . อุปสรรคสีขาว (ใน 0.23)
- . ป้ายรูปสี่เหลี่ยมผืนผ้า (0.48) ที่เราเข้าใจหมายถึงป้ายรถเมล์
- . รถบัสหรือรถโค้ช
- . ร่างต้นไม้และสิ่งปลูกสร้าง (จาก 3.29)

สัญญาณเสียง:

- . เสียงรถที่ขับมา
- . เสียงรถบัสและประตูนิวเมติก

ขึ้นอยู่กับประสบการณ์ส่วนตัว นักเรียนจะจำเมือง หมู่บ้าน หมู่บ้านเล็ก ๆ และถนนได้อย่างไม่แยแส
บรรทัดแต่แรกจะไม่สามารถไปต่อและยืนยันสมมติฐานของตนได้ การดำเนินการอาจเกิดขึ้นในสถานที่
ในประเทศต่างๆ

ฝนตกแล้วแสงจ้าที่เกิดจากดวงอาทิตย์ลับขอบฟ้าหรือบดบังองค์ประกอบของการตกแต่ง ความใส่ใจก็เป็นเช่นนี้
มุ่งเน้นไปที่เด็ก ร่ม รถบัส องค์ประกอบสำคัญบางประการของเรื่อง และเหนือสิ่งอื่นใดคือท่ามกลางสายฝนและดวงอาทิตย์

ซึ่งเป็นนักแสดงที่สำคัญและเป็นผู้หล่อเลี้ยงอารมณ์ความรู้สึกของเด็ก

ในระหว่างการพบกันครั้งแรกระหว่างซิดดิก เม และโกโกโรในภาพยนตร์เรื่อง "โกโกโรเพื่อนบ้านของจิน" (ฮายาโอะ เมียซากิ, 1988)

มันกันฝนยังซ่อนการตกแต่งสีเทาโดยการแยกส่วน ผู้กำกับจำต่อนี้ของหนังเรื่องนี้ได้ไหม?

ฝนและแสงมีพลังในการละลาย การสลายตัวขององค์ประกอบของการตกแต่งช่วยเพิ่มสิ่งที่เลือก

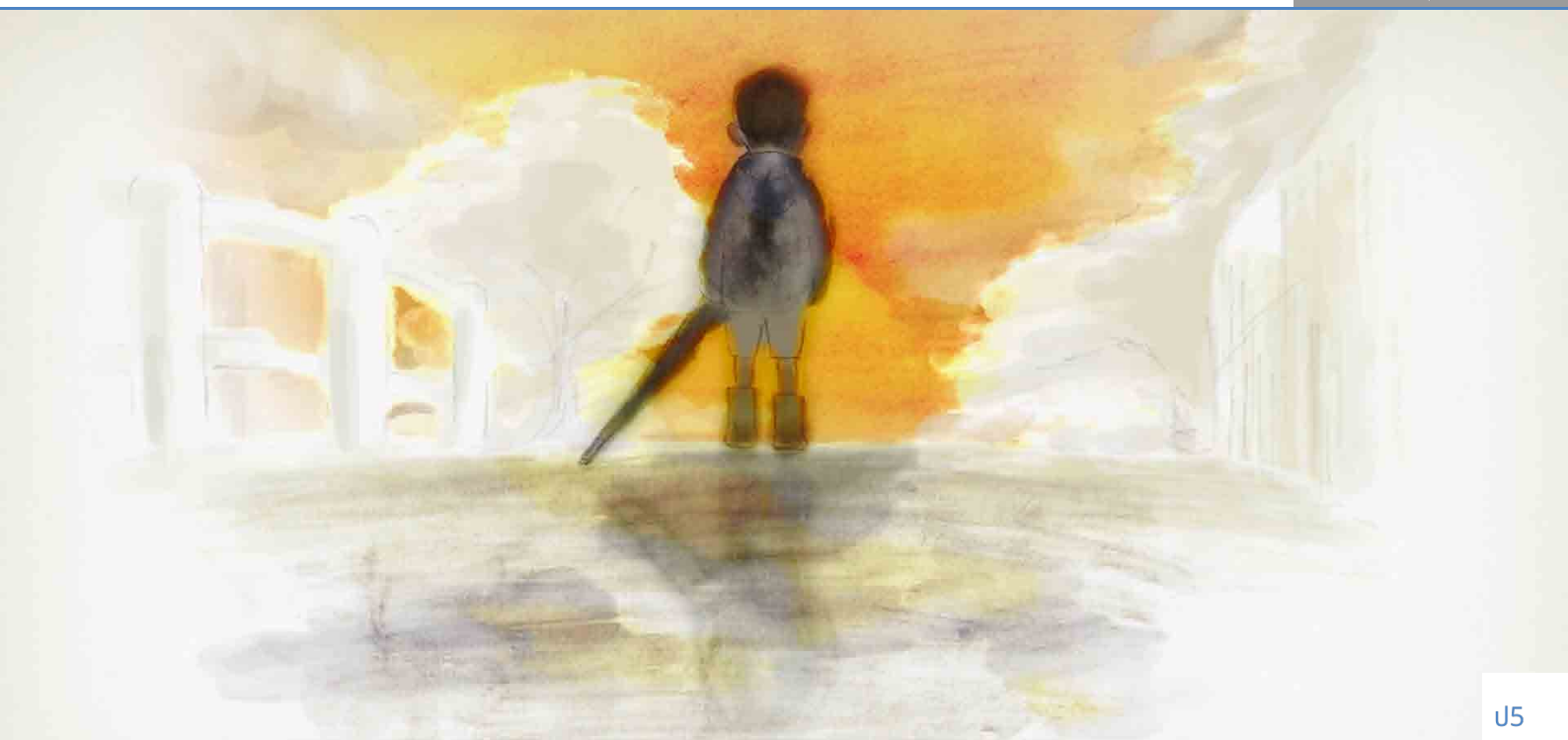
รูปร่างที่ชัดเจนจะหายไป และเด็กก็พัฒนาเป็นสีเทาอยู่ทั่วไปทุกหนทุกแห่ง จากนั้นกลายเป็นความใสของสีส้มเหลือง

เขตสีไม่ที่เขตแถบจะไม่สามารถแยกความแตกต่างระหว่างร่องเท้าบู๊ตของเด็กน้อยกับเสื้อผ้าสีฟ้าเล็กน้อยของเขา เช่น สีเทาหลายๆ แบบ

โลกแห่งสายฝนเป็นสีขาวดำเหมือนกับการขำขันของเทเวีย ปลาสีแดง ปลาทอง นามซึ่งสีทองซึ่ง
จากนั้นก็ขึ้นไปที่ท้องฟ้า ในจังหวะที่ผู้ใหญ่วิ่งก็มาถึงในที่สุด สิ้นของการตกแต่งก็สอดคล้องกับ

ความรู้สึก อารมณ์ของเด็ก มีความหมายเท่าที่เป็นสาเหตุ

ผู้แปล: Risa Kimpara

ตัวละคร

ในการตกแต่งความประทับใจนี้ ตัวละครหลักสามารถระบุตัวตนได้ เขาเป็นเด็ก ขนาดที่เล็กของเขามีความหมายดังนี้:

- . สัตว์ส่วนเด็ก/ร่ม
- . สัตว์ส่วนป้ายเด็ก/ป้ายรถเมล์
- . สัตว์ส่วนของเด็ก/ผู้ใหญ่ ในมุมมองจากมุมมองสูงของเขาในส่วนสุดท้าย (ภาพแสดงเขาอยู่ข้างๆ ผู้ใหญ่)

ก็คงเป็นเด็กน้อยถ้าเราตีความไปแบบนี้ว่า

- . เสื้อผ้าของเขาซึ่งเป็นของเด็กและเด็กผู้ชายมักจะสวมใส่มากกว่า แต่ชั้นเรียนอาจมี

ต้องการหรือเกี่ยวกับเรื่องนี้

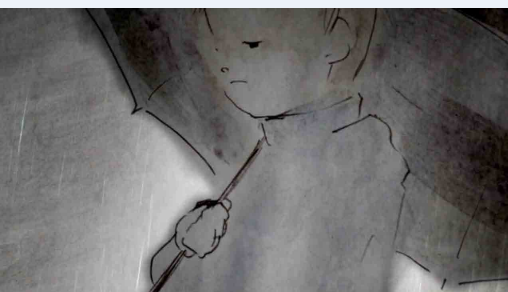
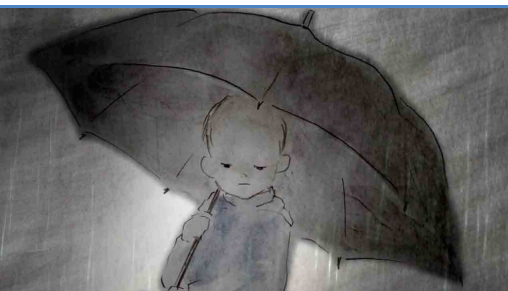
- . ทรงผมสั้นของเขาแต่นักเรียนก็สามารถพูดคุยเรื่องนั้นได้เช่นกัน

ผู้เขียนใหม่โรงที่อ้างถึงข้างต้นยอมรับเด็กชายตัวเล็ก ๆ อย่างเห็นอกเห็นใจ

ภาพวาดยังให้เบาะแสเกี่ยวกับสภาพจิตใจของเด็กด้วย

- . ใบหน้าของเขา: ตา, ปากแสดงออก

ปากถูกวาด "กระต๊อ" ด้วยเส้นที่สามารถแสดงความเศร้า ความเศร้าโศก ความยินดี ความประหลาดใจได้

ผู้แปล: Risa Kimpara

เด็กเปลี่ยนจากความโศกเศร้ามาเป็นความสุขที่ได้เจอแมว จากนั้นก็เกิดความสงสัย
ฝนกลางวันก่อนจะพบกับผู้ใหญ่ที่คาดหวังอย่างสนุกสนาน ความรู้สึกทั้งหมดนี้
มีความหมายในบรรทัดเดียว วิธีที่เขาเล่าเรื่องช่วยเน้นความประทับใจ

ของความโศกเศร้า

รอบตัวเด็ก ตัวละครอื่นๆ ไม่ชัดเจน

- . สัตว์ต่างๆ มีจริงเหมือนแมวสีเข้มที่ร้องเหมียวและหนีจากน้ำ จริง

และไม่เป็นจริงพร้อมๆ กัน เหมือนกับปลาทองเหล่านี้ที่กวาดขึ้นตลอดการฝนกลางวัน

และใครมัน

- . รูปร่างของผู้หญิงเหมือนกับปลาที่เปลี่ยนแปลงของปลาตัวหนึ่งซึ่งโพสท่า

จวบจนเปลี่ยนตาของเด็ก

- . ร่างชายที่เข้ามาแทรกแซงในตอนท้ายลูปได้

ผมของเด็กก่อนที่จะเดินทางต่อกับเขา

ผู้ใหญ่ในฝนกลางวันของเด็กในความเป็นจริงนั้นอ่อนโยนและ

ตัวป้องกัน การปรากฏตัวของพวกเขาก็เกี่ยวข้องกับความสุขและความสุข นักศึกษา

จะกำหนดสมมติฐาน ไม่ต้องสงสัยเลยว่าพวกเขาต้องการรับรู้ในมนุษย์

พ่อที่ลูกคาดหวังและจะต้องให้เหตุผลในการตีความนี้ พวกเขาจะตัดสินใจหรือไม่

ว่าผู้หญิงในฝันนั้นเป็นภาพแม่ที่ลูกคิดหรือเปล่า? เป็นแม่

ไม่มีอยู่จริงแต่ปรากฏอยู่ในจินตนาการของเด็กน้อย

ร่างของผู้หญิงเกิดจากการเปลี่ยนแปลงของปลาทองปลา

d'หรือที่เราพูดในภาษาอังกฤษว่า "ปลาทอง" เธอผู้มีผมสีทอง

กางออกเหมือนครีบลูกปลาที่คลุมไว้ก็หายไประวดเร็ว

การเปลี่ยนแปลงของสัตว์เป็นมนุษย์และในทางกลับกันเป็นหัวข้อสากล

และปรากฏในตำนานมากมายในญี่ปุ่นเช่นเดียวกับประเทศอื่นๆ

ผู้อ่าน Ovid และเปิดกว้างต่อวัฒนธรรมตะวันตก Hayao Miyazaki ใช้ประโยชน์จากสิ่งนี้

จินตนาการด้วยการแต่งเรื่อง "ฟีนิกซ์และคิลิฟ" (2551) เรื่องราวของ

สาวน้อยปลาทอง ไม่ได้รับแรงบันดาลใจจากแดนไกล โดย Andersen

การกระทำ

ฝนตก. เด็กคนหนึ่งลารัมไปข้างหลังเดินไปที่ป้ายรถเมล์

จากนาฬิกาที่ 0.15 ถึง 0.39 เด็กข้ามสนามจากซ้ายไปขวา ดูเศร้าๆ และลารัมไปด้วย การเคลื่อนไหวถูกขัดเสียบได้ด้วย การสลับช็อต โดยแสดงเด็กในระยะใกล้และช็อตกลาง การเปลี่ยนแปลงแผนแต่ละครั้งทำให้เราสามารถทดแทนได้

เลื่อนเด็กไปทางซ้ายของภาพแล้วทำซ้ำการเคลื่อนไหวนี้จากซ้ายไปขวา

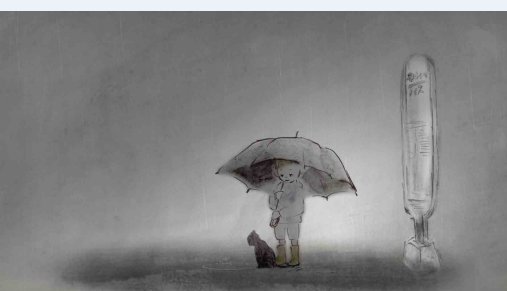
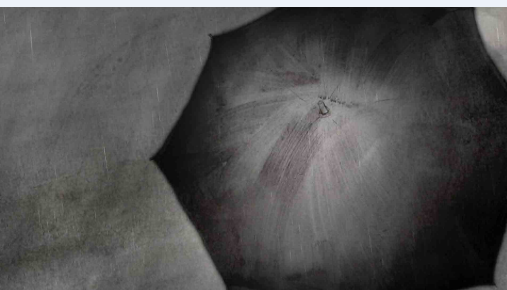
ช็อต 0.30/0.31 ช็อตทั้งสองช็อต

ในหลายๆ ครั้ง ภาพยนตร์เรื่องนี้จะซ้อนภาพสองภาพเข้าด้วยกัน ซึ่งแสดงถึงการเปลี่ยนแปลงที่มีความสับสนอย่างมาก

เวลา 0.31 ถึง 0.39 น. เด็กข้ามสนามแล้วหายไป ออกจากกรอบทางขวา เหลือที่ว่างให้ปรากฏแล้ว

อักษรชื่อเรื่องหายไป

ในช่วง 0.47 ถึง 0.54 ภาพยนตร์เรื่องนี้แสดงให้เห็นเด็กยืนอยู่ที่ป้ายรถเมล์

ฝนและปลา © Risa Kimpara

เด็กยืนอยู่ที่ป้ายรถเมล์ รถเมล์มาจอดแล้วออก

เวลา 0.55 ถึง 1.07 รถเมล์ เข้าสนามจากซ้าย ข้ามแล้วหยุด

ก่อนออกจากกรอบไปทางขวา

เพลงประกอบให้ข้อมูลเกี่ยวกับการเปิดประตูแบบนิวแมติก

แล้วปิดโดยที่เราไม่เห็นในภาพ

เด็กไม่ได้ขึ้นรถเมล์ เขาอยู่เขารออยู่ได้

ฝนตกอย่างต่อเนื่อง

ใน 1.08 รถเมล์ที่หายไปเผยให้เห็นเด็กยังคงยืนอยู่ที่ป้ายรถเมล์ เรา

อาจคิดว่าเขาจะขึ้นรถเมล์แล้วต้องประหลาดใจเมื่อเจอเขา

ฝนที่ตกลงมาเพิ่มขึ้น เด็กเปิดร่มซึ่งมีเสียงก้องกังวาน

ตั้งแต่เวลา 1.09 ถึง 1.16 น. เด็กกำลังยุ่งอยู่กับการเปิดร่ม

ในแพตช์ 1.17 ร่มจะครอบคลุมเกือบทั้งสนาม จากนั้นจึงมองเห็นเด็กได้

ระยะใกล้ (1.18) และภาพกลาง (1.19) โดยทั้งสองภาพถูกวางซ้อนกัน

ใน 1.19

มีแมวตัวหนึ่งเข้ามาหลบใต้ร่มใกล้เขา

เด็กน้อยรอและก้มเวลาเพียงไม่กี่วินาทีเพื่อแสดงให้เห็นเขานี้

น้ำตังไม่ได้ใช้งาน โอเดย์ก็มาหาเขา (1.31 ภาพซ้อนกัน) เพื่อเล่นกับเขา

ร่ม (1.31 ถึง 1.42) แม้ว่าภาพจะยังอยู่ในระยะใกล้ แต่เด็กก็มองเห็นได้เพียงเล็กน้อย

ค่อยๆ จุ่มลงเล็กน้อย รวากับเห็นเขาสูงขึ้น

ในการตัดตามช็อตทั้งด้านหลังและแนวตั้ง จาก 1.42 ถึง 2.05 ความสนใจของเด็ก

ถูกดูดซับโดยแมวเหมียวที่ยังคงอยู่นอกจอ เด็กคนนั้นคือ

ตอนนี้อยู่ตรงกลางภาพ และใน 2.00 มีการเคลื่อนไหวในแนวตั้งแบบใหม่

ช่วยให้คุณค้นพบแมว

2.05 เผยให้เห็นเด็กที่ป้ายรถเมล์ดังที่เราเห็นมาก่อน (cf. 1.19) แต่

ใต้ร่มของเขามีแมวเข้ามาหลบภัย เด็กไม่ได้อยู่คนเดียวอีกต่อไป

เด็กและแมวสังเกตเห็นเงาในแอ่งน้ำ เด็กค้นพบปลากองซึ่งก็คือ

เริ่มบินไปรอบๆ ตัวเขา พร้อมกับฝูงปลาที่หมุนวนอีกจำนวนหนึ่ง ร่างของผู้หญิงปรากฏขึ้น

หัวเราะจูบหน้าเด็กก่อนจะหายตัวไป

ภาพต่อไป (2.20/2.11) น่าประหลาดใจ ดูเหมือนมุมต่ำ แต่ภาพสะท้อนนี้แหละที่อธิบายเอฟเฟกต์นี้ ตัวละครแยกออกเป็นเงาสะท้อนของแอ่งน้ำ (2.12-2.20) สองโลกจึงอยู่ร่วมกัน และในน้ำ จักรวาลก็จะเปิดออกผิดปกติ.

ปลากองจะปรากฏใน 2.25 ราวกับว่าเกิดจากหยดน้ำที่ครอบคลุมภาพตั้งแต่ 2.21 ถึง 2.25 ดูเหมือนว่าเขาจะตายใน 2.38 และเกิดใหม่สองมือที่จับกันไว้ บังไว้ แล้วให้มันหนีไปเหมือนอย่างนก (2.39-2.45) สองคนนี้

มีดูเหมือนจะไม่ใช่มือของเด็กที่กลายมาเป็นผู้ชมที่ประหลาดใจกับการบินของปลา แล้วในบรรดามือทั้งหมด

ปลาที่อยู่รอบตัวเขา ภาพนี้ทำให้เขาอยู่ตรงกลาง ในระยะใกล้ ในระยะไกล หรือในขอบระยะกลางเพื่อค้นหาบัลเลต์

ของปลามากมายที่อยู่รอบตัวเขา (2.55-3.03, การซ้อน) ใน 3.10 ภาพระยะใกล้ช่วยให้เราสามารถจับภาพของหญิงคนนั้นได้

มีผมสีอ่อนวางบนเปลือกตา ก่อนจะหายไป (3.13 มีภาพหลายภาพซ้อนกันเพื่อแสดงความเร็วของ

การเคลื่อนไหว) เด็กอยู่ตามลำพังแล้วหายไป

ทุ่งที่ว่างเปล่าซึ่งเต็มไปด้วยสีเหลืองและเขียวมากขึ้น มีปลากองไขว้จากล่างขึ้นบนและจากขวา

ซ้าย (3.20) ปลาหายไปในความลึกของทุ่ง (3.21)

พระอาทิตย์ก็กลับมา ปลาหายไปแล้ว แต่ท้องฟ้าสดใสอีกครั้ง ก็เป็นสีของมัน แมวจากไป

ตอนนี้ผู้ใหญ่ที่อาจส่งจากรถบัสก็อยู่กับเด็กแล้ว เขาจูบหัวเธออย่างอ่อนโยน

ผู้ใหญ่และเด็กจากไปพร้อมกัน

ท้องฟ้าที่ปกคลุมด้วยดวงอาทิตย์จะปกคลุมทั่วทั้งสนามตั้งแต่ 3.22 ถึง 3.28 รูปทรงสี่เหลี่ยมท้องฟ้าทำให้มันถึงรูปร่างของปลา

สีแดง ลำตัวกลม หางยาวเป็นรูปสามเหลี่ยม ภาพเขาของเด็กและแมว โดยหันหลังให้ท้องฟ้า

และในการตกแต่นั้นก็ปรากฏขึ้นอีก เขียนแบบเงาสะท้อนบนพื้นดิน ขณะที่การเพ่งมองดูก็ลดน้อยลง ราวกับตกอยู่ใต้ผล

จากการยังติดตามด้านหลัง ร่มปิดยืนยันว่าฝนหยุดแล้ว แมวก็งู (3.36) ในนาที่ที่ 3.55 มีภาพดังนี้

ซ้อนทับและเห็นเด็กจากด้านบน กับศีรษะลงตรงกลาง และใบหน้าปรากฏสะท้อนอยู่ในแอ่งน้ำที่

ลูกยังติดใจดูต่อไป เขาข้างหลังเขาปรากฏในเงาสะท้อน (4.05) เด็กขยายพวกเขาให้กว้างขึ้น

ดวงตา เขาค้นกลับมาและเผชิญหน้ากับการมาถึง (4.08) ซึ่งภาพยนตร์เรื่องนี้รับการจ้องมองและผู้ที่ยังคงอยู่นอกจอ จึงเห็นเด็กอยู่ในนั้น

ดำเนินประหลาดใจโดยไม่ยั้ง มือที่ใหญ่และกว้างเข้าไปในกรอบจากด้านบนของกรอบและวางบนศีรษะ (4.12)

ซึ่งครอบคลุม เด็กหลับตาแล้วเปิดใหม่อีกครั้ง ยิ้มได้แล้ว (4.14) แถมยังหน้าแดงมากขึ้นเรื่อยๆ

เพิ่มเติม (4.15) ในหน้าที่มีความสุขของเขาถูกวางกับบนรถบัส (4.16) ซึ่งออกจากกรอบโดยออกทางกรอบด้านขวาและในการทำเช่นนั้น

เผยให้เห็นเด็กและผู้ใหญ่ที่กำลังกอดอยู่ ผู้ใหญ่ยื่นมือไปหาเด็ก (4.18) และภาพเขาก็สองอันซึ่ง

สับสนในโปรไฟล์ (4.20) ขยับไปทางซ้ายแล้วหายไป สนามว่าง (4.20/4.22) จนถึง

เครดิตปรากฏขึ้น ผู้ใหญ่และเด็กปรากฏขึ้นอีกครั้งตรงกลาง ด้านหลังชื่อสมาชิกในทีม หลังของพวกเขาอยู่

และดูเหมือนว่าจะมุ่งหน้าสู่ส่วนลึกของทุ่งนา

นอกจากคือพื้นที่ของเรื่องราวที่ไม่ปรากฏในเฟรม ฟิลด์คือพื้นที่ที่มองเห็นได้ภายในเฟรม

ผู้เขียนใช้นอกกล้องเพื่อซ่อนไม่ให้ผู้ชมเห็นสิ่งที่เด็กเห็น: แมวผู้ใหญ่

ส่วนขยาย:

จากเขาแสดงให้เห็นในภาพยนตร์ นักเขียนอาจถูกขอให้จินตนาการว่าเกิดอะไรขึ้นก่อนหน้านี้เพื่อบอกชื่อ

ให้กับเด็กเพื่อประดิษฐ์เรื่องราวของเขาขึ้นมา ซึ่งจะนำเขาไปสู่ประสบการณ์ในช่วงเวลาที่ภาพยนตร์เล่าขาน

รับ

คำจำกัดความของหัวข้อสามารถก่อให้เกิดการอภิปรายในชั้นเรียนได้ดังนี้

ธีมของการรอคอยดูเหมือนจะเป็นหัวใจสำคัญของการเล่าเรื่องนี้

อย่างไรก็ตาม มันอาจจะน่าสนใจที่จะอธิบายลักษณะนี้: เกียจคร้าน โดดเดี่ยว...

เรื่องของฝนก็มีความสำคัญเช่นกัน ชื่อเรื่องซึ่งมีคำว่า "ฝน" ในภาษาอังกฤษเป็นเครื่องยืนยันเรื่องนี้

ธีมของวัยเด็กยังได้รับการปฏิบัติ: ความสามารถในการฝัน, การจินตนาการ, ความสามารถในการละทิ้งความเป็นจริงเพื่อการไตร่ตรองถึง

ปรับใช้จักรวาลรอบตัวคุณที่ค้นพบในตัวคุณและ/หรือในตำนาน นิทาน... แต่ยังคงมีความสัมพันธ์กับผู้ใหญ่ด้วย

ตัวเลขที่เป็นผู้หญิงและผู้ชายเหล่านี้ ร่างพ่อเป็นท้องจ๋า ร่างแม่มีฝน แม่จะเป็น.

หายนะเหมือนใน My Neighbor Totoro ของมิตาซึกิ ที่ซึ่งสาวน้อยสองคน ชัตสึกิ และเม อาศัยอยู่ตามลำพังกับพ่อ?

Koinobori ในญี่ปุ่น, Dmitri Popov

อริโอะเงะ พ.ศ. 2438 พิพิธภัณฑ์กรุงโตเกียว

ลายปลาบิน

ปลาบินมีบทบาทสำคัญในวัฒนธรรมญี่ปุ่น พวกเขาเป็น

ปรากฏในโคจิ โนโมริ ซึ่งแปลตรงตัวว่า "ธงปลาการ์ป" ซึ่งก็คือ

ธงเก่าแก่อันรูปปลาการ์ปที่สร้างขึ้นเพื่อ "Tango no sekku

"ปาร์ตี้ของหนุ่มๆ (เสกกุ) ปลาการ์ปที่แข็งแรงว่ายน้ำทวนน้ำด้วย

ความกล้าหาญที่ทำให้พวกเขาได้รับเครื่องบรรณาการนี้ ลาย "ปลาบิน" นี้ซึ่งมีชื่อว่า

"ปลาทอง" ของญี่ปุ่น ถือว่ามีความสำคัญ นำการฝึกฝนกลางวันเป็นหัวใจสำคัญของหนังสือเรื่องนี้

ชีวิตภายในของเด็กน้อยที่ถูกเปิดเผยช่วงหนึ่งจากการปรากฏตัวของปลา

เพลงประกอบ

เพลงประกอบภาพยนตร์ไม่มีบทสนทนาเลย การกำหนดมันไม่ได้มากกว่าการสนับสนุน แต่เป็นการตอกย้ำ การรับรู้ทางสายตา มันก็กำหนดทิศทางของมัน เน้นองค์ประกอบ การเคลื่อนไหว กำหนดช่วงเวลา สนับสนุน สนับสนุนความหมาย ช่วยเหลือ

เพื่อความเข้าใจ สามารถลดความหลากหลายของภาพได้

ฟังโดยไม่ต้องดู

หากโครงงานเป็นการดึงดูดความสนใจของนักเรียนถึงความสำคัญของเพลงประกอบนี้ ก็เป็นไปได้ที่จะแนะนำให้พวกเขาฟัง ก่อนที่จะดูหนังเรื่องนี้ด้วยตัวเอง จากนั้นให้นักเรียนตั้งสมมติฐานจากการฟังนี้ เพลงประกอบของ Rain and Fish ประกอบด้วยสามส่วนที่เห็นได้ชัดเจนกับหู

- . ตอนแรกเราได้ยินว่าฝนตก มีคนเดิน รถกำลังขับ มี "รถ" หยุดแล้วสตาร์ทใหม่ แต่เด็กอาจเข้าใจผิดว่าแมวตกของรถไม่ได้ ซึ่งเป็นเสียงกระดิ่งที่อยู่ข้างหน้าแมว
- . ประการที่สอง ดนตรีก็เหมือนกับเสียงไซโลโฟน ครอบคลุมสนามเสียง คั่นด้วยเสียงฝน แรกๆก็ช้าๆแล้วเร็วมากแล้วเปลี่ยนอีก
- . สุดท้ายเมื่อครั้งที่สาม ฝนก็ไม่ได้ยินอีกต่อไป ระบิ้งดังขึ้นเบา ๆ แล้วหายไป

รถยนต์ขับด้วยเสียงที่เกิดจากการเคลื่อนไหวบนพื้นเปียก รถหยุด มีคนเดิน

เสียงนกร้อง ยานพาหนะยังคงวิ่งอยู่ หลายก้าว ตามมาด้วยเสียงสุดท้าย เสียงหยดน้ำ

เพลงประกอบนี้ประกอบด้วยเสียงที่นักเรียนคุ้นเคยซึ่งสามารถตั้งสมมติฐานว่าภาพยนตร์เรื่องนี้จะยืนยันได้ หรือจะเป็นโมฆะ ส่วนที่สองอาจทำให้เกิดความสับสนและไม่มีเงื่อนไขออกจากฝนที่ตกอย่างต่อเนื่อง บ่งบอกถึงความเป็นอย่างแน่นอน รถหยุดเดิน แมว รถหายไปไหน?

การหายไปขององค์ประกอบเสียงเหล่านี้ทำให้เกิดคำถามว่ามันส่งสัญญาณการหายไปของโลกแห่งความเป็นจริงและคุ้นเคยหรือไม่

ฟังและระบุที่มาของเสียงในภาพ

ในระหว่างการคัดกรอง นักเรียนต้องทำความเข้าใจเกี่ยวกับการแยกแยะสิ่งที่น่าสนใจ:

. เสียงที่เป็นของความเป็นจริงที่น่าเสนอ

(เช่น ฝนที่ผมเห็นในภาพ)

พวกเขาเป็นคนที่เรามักจะได้ยินหรือเปล่า? มีความแตกต่าง

ระหว่างประสบการณ์ปกติของเสียงเหล่านี้โดยเด็ก ๆ กับการชดใช้ของพวกเขาใน

ภาพยนตร์? ที่นี้เสียงมีความสนใจแต่เป็นการเลือกปฏิบัติที่ดึงดูดความสนใจ

เน้นการตกของหยดน้ำเป็นต้น

. เสียงที่มีต้นกำเนิดไม่ได้อยู่ในความเป็นจริง

(เช่น: เพลงที่ไม่มีใครเล่นในความเป็นจริง)

ผู้กำกับจึงเพิ่มเพลงนี้เข้าไป เป็นเรื่องที่น่าสนใจที่จะถาม

เพราะเหตุใดในหนังเรื่องนี้ เธอจึงปรากฏตัวในช่วงเวลาที่เฉพาะเจาะจงเท่านั้น

ถ้าเป็นจากซ้ายไปขวาแล้วละก็ลองอีกครั้ง นักเรียนจะได้เห็นอย่างแน่นอน

ที่มาพร้อมกับการเดินของปลาบินว่าเสียงเครื่องดนตรีคือ

ใกล้เคียงกับเม็ดฝนมาก

ดนตรีประกอบกับท่วงทีของการเคลื่อนไหวของจินตนาการที่ถือกำเนิดขึ้น

เกิดจากประสบการณ์ฝนในวัยเด็ก ข้ำเติมความเหงาของการ์รอกอย

ไม่ได้ใช้งาน มันเน้นย้ำถึงการเปลี่ยนแปลงของความเป็นจริงซึ่งยังคงความเป็นอยู่

จุดเริ่มต้นของท่วงที: เสียงฝนที่แท้จริงซึ่งสัมพันธ์กับช่วงเวลาหนึ่งด้วย

กระดิ่งแมว กลายเป็นเสียงเพลงที่ขัดใจ น้ำกลายเป็นเครื่องมือของ

เสียงเพลงและหยดน้ำที่ตกลงมาดังก้องกังวานราวกับดาบระนาด

สำหรับเสียงในโรงภาพยนตร์ เราสามารถอ้างอิงถึงคำอธิบายที่ชัดเจนและมีภาพประกอบบนเว็บไซต์:

<http://upopi.ciclic.fr/vocabulaire/glossaire>

ดูหนังแบบไม่มีเสียง

เป็นแบบฝึกหัดที่ปฏิบัติบ่อยๆ

ซึ่งช่วยให้เราสามารถเสนอหนึ่งหรือ

เพลงประกอบหลายเพลงและวิเคราะห์

พวกเขามีอิทธิพลอย่างไร

การรับภาพยนตร์

นักเรียนมีความเข้าใจใล้อยู่เสมอ

ไปสู่การเปลี่ยนแปลงในความหมายและ

อารมณ์รับรู้ตามทางเลือก

เสียงถูกนำมาใช้

นักเรียนสร้างความแตกต่างด้วย

ระหว่างดนตรีกับเอฟเฟ็กต์เสียง

ภาพยนตร์เครือข่าย

วรรณกรรมเด็ก

มีผลงานที่เกี่ยวข้องกับประสบการณ์มากมายเหลือเฟือ

ทำไมไม่เลือกผลงานที่ให้ทัศนวิสัยเชิงบวกเกี่ยวกับฝนล่ะ?

บทกวีเรื่องฝน...

"ฝนตก", Les Ziaux, Raymond Queneau (1943) บทกวีที่เต็มไปด้วยความร่าเริงที่นักเรียนจะสามารถเลียนแบบได้ในฐานะชาว Oulipian รุ่นเยาว์

"Pluie", À la borde du temps (1984) และ "Le loup vexé", Enfantasques (1974), Claude Roy, บทกวีและข้อความที่น่าขบขัน

"Pluie", Les Stances, Jean Moreas (1899) บทกวีเศร้าโศกแปดบทที่สะท้อนห้วงกว้างของวัยเด็กได้

"ฝน" ความสำคัญของสรรพสิ่ง ฟรานซิส ปองจ (1942) การปลุกเร้าอย่างไม่ธรรมดาที่เกี่ยวข้องกับเสียงและรูปแบบ ในรูปแบบ

ความก้าวหน้าใกล้เคียงกับภาพยนตร์

"เขาร้องไห้ในใจฉัน" ความรักที่ไม่มีคำพูด Paul Verlaine (1874) "Barbara", เนื้อเพลง, Jacques Prévert (1946)

ภาพยนตร์แอนิเมชัน

"โทโทโร่เพื่อนบ้านของฉัน", อายาโอะ มิยาซากิ (1988) "โพนีออนเดอะคลิฟ", อายาโอะ มิยาซากิ (2551)

สี

"ฝน ใสน้ำ และความเร็ว", วิลเลียม เทิร์นเนอร์, 1844, หอศิลป์แห่งชาติ, ลอนดอน

"ฝนตกในเมือง", Takeuchi Seiho ระหว่างปี 1864 ถึง 1942, Musée d'Orsay, ปารีส

"การศึกษาทิวทัศน์ท้องทะเลด้วยเมฆฝน" โดย John Constable, 1828, Royal Academy of Arts, London

การเปรียบเทียบระหว่างผลงานของจิตรกรชาวญี่ปุ่น Hiroshige กับผลงานที่เขาได้รับแรงบันดาลใจ "ญี่ปุ่น" ของ Vincent van Gogh:

"ฝนพรำเหนือสะพานหินโอฮาชิและอาดาเกะ", พ.ศ. 2400, ฮิโรชิเกะ หอสมุดรัฐสภาแห่งสหรัฐอเมริกา และ

เวอร์ชันของ Vincent van Gogh "Bridge in the Rain, After Hiroshige", 1887, พิพิธภัณฑ์, อันสเตอร์ดัม

"ทุ่งข้าวสาลีท่ามกลางสายฝน", 1889, Vincent van Gogh, พิพิธภัณฑ์ศิลปะปารีส

ที่ถ่ายจากลายพิมพ์ งามานะ: 5 ต.ค. 1709 พิพิธภัณฑ์ศิลปะปารีส

ดนตรี

"หยดน้ำ" (บทละครโหมโรง 28 หมายเลข 15), 1838, เฟรเดริก โชแปง

"สวนในสายฝน" (ภาพพิมพ์), 1903, Claude Debussy

Claude Debussy ประกาศว่าเขาได้ดูภาพเขียนของ Turner ในลอนดอนก่อนที่จะเขียนภาพพิมพ์เหล่านี้

<https://admin-ressources.philharmoniedeparis.fr/0769180-estampes-de-claude-debussy.aspx>

"Rain Tree สำหรับระนาดสองตัวและโบรินาโฟนหนึ่งตัว", 1981, Toru Takemitsu

มักแต่งเพลงชาวญี่ปุ่นคนนี้ดูผลงานหลายชิ้นให้กับ Rain โดยเฉพาะในช่วงทศวรรษ 1980 อันนี้ก็เล่นด้วย

เครื่องเพอร์คัชชันเป็นเครื่องเลียนแบบและสามารถปลุกจินตนาการของนักเรียนได้

<https://edutheque.philharmoniedeparis.fr/doc/CIMU/0962799>